

תת"ע (ירושלים) 7999-01-25 - יהונתן יהודה מור נ' מדינת ישראל

תת"ע (ירושלים) 7999-01-25 - יהונתן יהודה מור נ' מדינת ישראל שלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 7999-01-25

יהונתן יהודה מור

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[19.11.2025]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 09.02.2025 בהיעדר התייצבות המבקש.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, שנאכפה ביום 09.03.2023 ונאכפה באמצעות מצלמת א/3.
3. ביום הדיון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזר עליו הקנס המקורי בסך 1,500 ₪, שלושה חודשי פסילה מלקבל ו/או להחזיק רישיון נהיגה תוך הפעלת שלושה חודשי פסילה על תנאי באופן חופף, ושלושה חודשי פסילה למשך שלוש שנים.
- טענות הצדדים
4. לטענת המבקש הוא לא קיבל הזמנה לדיון מכיוון שדבר הדואר נשלח לכתובת לא נכונה. עוד טען המבקש כי מצבו הרפואי הכלכלי והאישי קשים וביקש להתחשב בו.
5. בנוסף כפר המבקש בביצוע העבירה וטען כי הוא נהג ברכב חשמלי אשר מצלמות אינן א/3 אינן אמינות במדידת מהירות.
6. לטענת המשיבה המבקש לא הצביע על חשש לעיוות דין שייגרם לו אם לא תתקבל הבקשה, והעונש שנגזר עליו מידתי ומאוזן.
- דיון והכרעה
7. הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידחות על הסף בשל כך. למעלה מן הצורך בחנתי את הבקשה שה לגופה.
8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ"; קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 חסין נ' מדינת ישראל מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

9. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין. כאשר נאשם הזמן לדיון כדיון ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

10. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדיון עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש בדיון

11. בעבירות קלות, קובעת תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדיון גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

12. בעפ"ת 62391-02-19 סויטי נ' מדינת ישראל מיום 16.5.2019 (לא פורסם) קבע כב' השופט כדורי כי לשם ביסוס חזקת המסירה, די למאשימה להראות שההזמנה לדין נשלחה לנמען ההזמנה בדואר רשום. דהיינו אם הוכיחה המשיבה, כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדיון חזקה שההודעה נשלחה כדיון ועל המבקש מוטל הנטל להפריך חזקה זו.

13. על-פי אישור המסירה, ההזמנה לדין נשלחה למבקש באמצעות דואר רשום לכתובתו הרשומה למשלוח דואר "התמר 6 כפר יונה" ביום 11.10.2023, כפי שהייתה מעודכנת במרשמי משרד הפנים בעת ביצוע המסירה, וחזר בציון "עזב".

14. בחוק עדכון כתובת, תשס"ה-2005, נקבע:

"2(א) חל שינוי בכתובת למשלוח דואר של תושב, חייב הוא למסור לפקיד הרישום הודעה על כך בתוך שלושים ימים מיום השינוי"

2(ב) תושב שלא מסר לפקיד הרישום הודעה על כתובת למשלוח דואר, יראו את המען שנרשם במרשם האוכלוסין ככתובתו למשלוח דואר".

15. לפי תמצית רישום מרשם האוכלוסין, שהגיש המבקש, עדכן המבקש את כתובתו ביום 14.05.2025, דהיינו מעל לשנה וחצי לאחר ביצוע העבירה והמסירה. על המבקש היה לעדכן את כתובתו עם שינויה במשרד הפנים ומשלא עשה כן אין לא להלין אלא על עצמו שלא קיבל דברי דואר.
16. בנסיבות אלה אני קובעת כי ההזמנה לדיון נמסרה למבקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו בדיון. האם קיים חשש לעיוות דין
- אכיפת מהירות באמצעות מצלמות מהירות מסוג א/3
17. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).
18. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.5.2018)).
18. המבקש כפר בביצוע העבירה וטען כי מצלמות א/3 אינן אמינות באכיפת מהירות לכלי רכב חשמליים. הלכה היא כי אין די בעצם כפירה בביצוע העבירה כדי להקים טענה של עיוות דין. יתרה מכך גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 כהן עופר נ' מדינת ישראל (14.4.2002), רע"פ 1773/04 אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל (23.2.2004)).
19. על הטוען את טענת עיוות הדין מוטל נטל כבד להצביע על ראיה שיש בה פוטנציאל של ממש להביא לשינוי תוצאות המשפט. כפירתו הכללית של המבקש בעבירה ואמינותן של מצלמות מסוג א/3 הינה כללית ואינה כוללת אסמכתאות לביסוסה והוכחתה.
20. בשנים האחרונות התקיימו מספר הליכים בעניין אמינות מצלמות מהירות מסוג א/3 בעקבותיהם הוגשו בקשות להארכת המועד להישפט או בקשות לביטול פסק דין. ההלכה היא, כי פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בעניין אמינות מצלמת מהירות א/3 אינו תקדים מחייב ואף לא הלכה מנחה המבססת טענה של עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין.
21. בע"פ 2983/19 סאלח פחמאוי נ' מדינת ישראל מיום 18.6.2019 קבע בית המשפט העליון בעניין פסק דין תת"ע (תעבורה עכו) 4745-08-13 מדינת ישראל נ' בדראן ואחרים שם קבע בית המשפט כי לא הוכחה אמינות מערכת א/3:
- "...בתי המשפט המחוזיים כבר הבהירו במספר פסקי דין בהם דחו ערעורים על דחיית בקשות להארכת מועד, כי פסק הדין בעניין בדראן לא פסל את מצלמות א-3, ומכל מקום פסק דין זה אינו בגדר תקדים מחייב ואף לא הלכה מנחה (עפ"ת (חיפה) 51857-11-18 חמדאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.12.2018); עפ"ת (י-ם) 7334-12-18 בן דוד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.12.2018); עפ"ת (י-ם) 46562-12-18 אטיאס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.3.2019))."
- וכן, בעניין עבודי קבע בית המשפט העליון:
- "...הנפסק בעניין בדראן אינו מצדיק הארכת מועד להישפט לפי סעיף 230 לחסד"פ או ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו".

22. טענה זו נבחנה מספר רב של פעמים בבית המשפט המחוזי אשר קבע בהחלטותיו כי אין בטענה בדבר אמינות של מצלמות מסוג א3 כדי להוכיח את קיומו של עיוות דין (עפ"ת 7334-12-18 יגאל בן דוד נ' מדינת ישראל מיום 26.12.18, עפ"ת 46562-12-18 אטיאס נ' מדינת ישראל מיום 14.3.2019, בעפ"ת 57312-01-19 שמחה לעדן נ' מדינת ישראל פרקליטות מחוז ירושלים מיום 4.4.2019).
23. יתרה מכך, מאז פסק הדין של בית משפט השלום לתעבורה בעכו בעניין בדראן ניתן פסק דין נוסף בבית המשפט לתעבורה בבאר שבע על ידי מותב תלתא בתת"ע 690-04-20 מדינת ישראל נ' נאססרה חסן בו קבע בית המשפט כי מערכת א3 אמינה מדויקת וניתן להסתמך על תוצאותיה לצורך הרשעה בפלילים. על פסק הדין הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בעפ"ת 62436-12-22 נאססרה נ' נדינת ישראל אשר דחה את הערעור וקבע כי רמת הדיוק של בדיקת המהירות אותה מבצעת מערכת א3 הוכחה מעל ספק סביר.
13. לפיכך, אני קובעת כי הטענה בדבר אמינות מצלמת מהירות מסוג א/3 אינו מהווה עילה לעיוות דין המצדיק את קבלת הבקשה.
שיהוי בהגשת הבקשה
24. פסק הדין נמסר למבקש ביום 18.2.25 לפיכך מדובר בבקשה שהוגשה בשיהוי של למעלה משמונה מיום קבלת פסק הדין, וזאת ללא הסבר מספק. בנסיבות אלה דין הבקשה להידחות גם בשל כך. (השוו: רע"פ 1896/18 הדני נ' מדינת ישראל [והאסמכתאות שם]) (פורסם בנבו 10.05.18).
- לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחת.
מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.
ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.